А горам завжди значно важче жить...
Рівнині – що?
Вона як є – рівнина...
На горах небо зморене лежить,
Ховається в них пташка і звірина,
А гори не ховаються – стоять,
Такі, як є – усім вітрам відкриті...
Комусь же треба небо підпирать,
Щоб нам було надійніше у світі.
Комусь же треба першим буть в ряду,
Приймать на себе грози і лавини
1 від рівнин відводити біду,
Собою прикриваючи рівнини.
Вони відкриті – і тому січуть
Їх і дощі, і хвищі, палить змора,
Тумани сліплять і морози б'ють...
Та гори вистоять.
На те вони і гори.